

1. ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μέσο:ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: ...06/11/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...06/11/2014

Σελίδα:8

Κινδυνεύει η ελληνική οικογένεια

της Μαρίας Μπαλοδήμου

Πολλά γράφτηκαν και ειπώθηκαν για το Έπος του '40. Για την παλικαριά των λίγων αλλά ψυχωμένων στρατιωτών μας που δέχισαν να τα βάλουν με στρατιές άριθμητικά ανώτερες. Κι όμως, μία σύγκριση με τα στατιστικά στοιχεία του σήμερα, όσων αφορά στις ηλικίες, θα μάς τρόμαζε. Οι στρατιές των νεαρών σε ηλικία Μακεδόνων, Ηπειρωτών, Κρητών, Θεσσαλών, Κυπρίων, έφεραν την πολυπόθητη νίκη.

Από το 1921 που μπορούμε να έχουμε στοιχεία, για πρώτη φορά το 2013, οι γεννήσεις στην Ελλάδα κατ'έλασαν κάτω από τον αριθμό των 100.000. Ήσαν μόλις 94.134 γεννήσεις, από τις οποίες οι 80.940 ήταν από Έλληνίδες και οι υπόλοιπες από αλλοδαπές. Κατά την τριετία 2011-2013, οι θάνατοι ξεπέρασαν τις γεννήσεις κατά 38.648. Με άλλα λόγια, στην εποχή των Μνημονίων, είναι σά να ένταφιάστηκε μία πόλις των 40.000 κατοίκων.

Άς δοθμε όμως και λίγο τα στατιστικά στοιχεία όσον αφορά στις ηλικίες του πληθυσμού. Το 1861, η Ελλάδα είχε πληθυσμό 1.096.810 κατοίκων. Από αυτούς, το 45,75 % ήταν ηλικίας μέχρι 18 ετών, δηλαδή 500.824 νεαρά άτομα ικανά για δουλειά και για πόλεμο. Άνω των 60 (και όχι των 65 ετών) ήταν μόλις το 5,05%. Η ίδια βέβαια αναλογία ήταν και την εποχή των Βαλκανικών Πολέμων. Σήμερα, με πληθυσμό 11.000.000 κατοίκων, οι μέχρι 18 ετών αποτελούν μόλις το 17%. Οι άνω των 65 ετών αποτελούν το 20% ενώ οι Έλληνες σε παραγωγικές ηλικίες μεταναστεύουν στο εξωτερικό, χωρίς καμιά πρόθεση να γυρίσουν πίσω, ούτε και αν η Πατρίδα βρεθεί σε κίνδυνο.

Η δεύτερη μέρα του Νοεμβρίου είναι αφιερωμένη στην πολυτεκνική οικογένεια που τα τελευταία χρόνια δεν έχει κανένα λόγο να την εορτάζει. Δικαίως η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτεκνών Ελλάδος, διαμαρτύρεται για την κατάρνηση των πολυτεκνικών επιδομάτων, για την άδικη υπερφορολόγηση των πολυτεκνών χωρίς να τους αναγνωρίζονται τα επιπλέον οικογενειακά βάρη και φυσικά για τον ΕΝΦΙΑ, που ουσιαστικά διαλύει το σπιτικό της πολυτεκνικής οικογένειας. Ο Νόμος 4223/2013 φορολογεί τελικώς και την πρώτη κατοικία του πολυτεκνικού με τέσσερα προστατευόμενα μέλη, αφού για να απαλλαγεί από τον ΕΝΦΙΑ πρέπει να έχει εισόδημα μέχρι 17.000 Ευρώ, δηλαδή να ζει κάτω από το όριο της φτώχειας κατά 20%. Ακόμη κι αν έχει τελικώς αυτό το μηδαμινό εισόδημα, αλλά το σύνολο των κτισμάτων που διαθέτει υπερβαίνει τα 150 τ.μ., τότε πληρώνει τον φόρο. Δηλαδή, επιβαρύνει το Κράτος τον κάθε πολυτεκνικό όταν του λέει ότι, εάν έχει ένα σπίτι που μένει των 80 τ.μ. (ας στεγάζει και επτά παιδιά), αλλά έχει και ένα πατρικό στο χωριό των 75 τ.μ., τότε δεν απαλλάσσεται του ΕΝΦΙΑ. Ακόμη κι αν ζει κάτω από το όριο της φτώχειας και έχει λιγότερα των 150 τ.μ. ακίνητη περιουσία, απαλλάσσεται του φόρου «μόνον εάν διαπιστωθεί οικονομική αδυναμία πληρωμής της συνολικής οφειλής». Με άλλα λόγια, αν τύχει και έχει μία κατάθεση στην τράπεζα του τρομερού ποσού των 2.000 Ευρώ, δεν πρόκειται να τύχει απαλλαγής. Δε θέλω να σκέφτομαι πώς αισθάνεται ένας πολυτεκνικός πατέρας, όταν ακούει έγκριτο παρουσιαστή στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων, να ρωτά «αν ο επιχειρηματίας που χρωστά ένα εκατομμύριο Ευρώ στο Δημόσιο και έχει καταθέσεις του ενός εκατομμυρίου στην τράπεζα, θα μπορέσει να σπεί τον διακανονισμό των 100 δόσεων».

Η ΑΣΠΕ (Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτεκνών Ελλάδος), συνέκρινε την πολιτική της Ελληνικής Κυβέρνησης ως την εποχή των Μνημονίων, με εκείνη της Ιρλανδικής επίσης την εποχή της επιτηρήσεως και του δικού της Μνημονίου. Σημειώτεον ότι η Ιρλανδία είναι η πρώτη χώρα σε γεννήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με παράπονο λοιπόν η ΑΣΠΕ, διαπιστώνει ότι «η Ιρλανδική Κυβέρνηση προσπαθεί να την οικογένεια και μάλιστα την πολυτεκνική, σε αντίθεση με την ελληνική, που με το πρόγραμμα της "πίεσεως" από την Τρόικα, αντί να μειώσει τα πολυτεκνικά επιδόματα τα κατήργησε εντελώς». Η Ιρλανδική Κυβέρνηση χορηγεί σε οικογένειες με 4 προστατευόμενα τέκνα ηλικίας μέχρι 18 ετών, 500 Ευρώ το μήνα, χωρίς εισοδηματικά κριτήρια όπως συμβαίνει στη χώρα μας. Αυτό το επίδομα δεν μειώθηκε ποτέ. Άραγε η Τρόικα δεν τους «πίεσε» για μειώσεις και εισοδηματικά κριτήρια;

Δυστυχώς, ο ΕΝΦΙΑ, όσο κι αν ακούγεται τραβηγμένο ή παράλογο, τείνει να γίνει ένας από τους λόγους που τα ζευγάρια αποφασίζουν «να το διαλύσουν». Όταν οι δύο εργαζόμενοι γονείς αδυνατούν να αντεπεξέλθουν στα τεράστια φορολογικά βάρη, τότε η θαλπωρή του σπιτικού που με τόσο κόπο φτιάχναν, δεν τους «ζεσταίνει» πια τις καρδιές. Το μόνο που μένει είναι οι καυγάδες για τα ασύμφορα «ντουβάρια» που δεν θα μπορέσουν να κληροδοτήσουν στα παιδιά τους. Αν κάποτε ενοχοποιούσαμε για τα αυξημένα διαζύγια την οικονομική ανεξαρτησία της γυναίκας, σήμερα πρέπει να ψάξουμε τα αίτια στην αύξηση της ανεργίας, της φορολογικής και της αβεβαιότητας για το μέλλον.